

DOSILO:

7-SEP.1925

Poština plačana v gotovini.

28

SLOVENSKI
ČEBELAR

Glasilo čebelarskega
društva za Slovenijo

1925

Štev. 9

VSEBINA

V spomin Petra Ivanoviča Prokopoviča	129	Vesti iz podružnic	143
O postanku našega narodnega panja	131	Listnica uredništva	143
Poročilo o občnem zboru Čebelarkega društva za Slovenijo v Ljubljani	134	Društvene vesti	144
Opazovalne postaje	141	Drobiž	144

Kako prideláš obilo medu, te nauči Žnidersičeva knjiga **„Naš panj“**.

Razpošilja M. Humek, Ljubljana. — Cena s poštnino vred Din 42.—, za inozemstvo franko Din 44.—

Rešetka domačega izdelka je na razpolago v kosih po Din 15.— za en panj. Ta rešetka je sedaj popravljena, zelo dobro izbrušena, močna in težka in prekaša po svoji preciznosti in nizki ceni vse tuje izdelke. — Blagovni oddelek Čebelarkega društva v Ljubljani, Semeniška ul. 2. I.

Posode za med po nizki ceni.

Blagovni oddelek je oskrbel posebne posode za razpošiljanje medu iz lahke, najfinejše pločevine. Posoda je znotraj vernirana in drži 25 kg. Vsaka doza tehta 1 1/4 kg in je primerna, da se računa v tej posodi prodani med brutto za netto. Ker je doza iz šibkejše pločevine, mora pri razpošiljanju posameznih doz po železnici priti v poseben lesen obod. Cena za dozo znaša Din 40.—, za lesen obod pa Din 12.— Le pri vagonških pošiljativah je obod nepotreben. — Blagovni oddelek Čebelarkega društva v Ljubljani Semeniška ul. 2. I.

Blagovni oddelek Čebelarkega društva **ločilo** najnovejšega sistema sedaj tudi prevleče — v Ljubljani, opozarja, da se dobi — **ločilo** čeno zunaj in znotraj z email-barvo. S tem je bela pločevina, ki je podvržena rjavenju, varna tudi pred to nezgodo, kar je važno posebno za one čebelarje, ki nimajo dobro zaprte in popolnoma suhe shrambe za shranjevanje točila. **Čistilnik za med** z dvojnimi sitom za manjše obrate iz prav — Priporočamo tudi **čistilnik za med** močne bele pločevine; velja Din 130.—. Kupljen s točilom vred samo Din 100.—. Tak čistilnik za večje obrate je opisan v 6. številki letošnjega Čebelarja, stran 85 do 87.

Domači vrt.

Praktičen navod, kako ga uredimo, obdelujemo in krasimo.

Priredil M. Humek.

Cena Din 48.—, vezano Din 60.—.

Kdor hoče obdelovati svoj vrt tako, da mu bo prinašal največ dobička, naj si to knjigo omisli. Preizkušeni nasveti te knjige mu bodo majhni izdatek za njo stotero nadomestili. Knjiga je bogato ilustrišana in obsega 69 podob v besedilu in 2 barvni tabeli. — Knjiga se naroča v

Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI
UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE 14.

Letnik XXVIII.

— Ljubljana, 1. septembra 1925. —

Številka 9.

V spomin Petra Ivanoviča Prokopoviča

glasovitega sotrudnika pri ukrajinskem
prerodu.

Profesor S. Šeluchin — Dobřichovice.

Dne 29. junija 1925 je minilo 150 let od rojstva Petra Ivanoviča Prokopoviča, enega izmed najboljših sinov ukrajinskega naroda, in dne 21. januarja t. l. je preteklo 75 let od njegove smrti. Z njegovim imenom je zvezana ena izmed najvažnejših panog ukrajinskega narodnega gospodarstva, in to je za ta narod čebelarstvo. Obrniti hočemo pozornost vsega sveta na njegov pomen, zlasti pa pozornost vseh slovanskih narodov, s katerimi se čutimo sinove istega velikega slovanskega plemena.

V starodavnih časih je bilo čebelarstvo na Ukrajinskem tako važna panoga kmetijstva in sploh narodnega gospodarstva, da je bilo treba zanjo sestaviti posebne zakone in določila, ki so jih priobčili v »Ruski pravdi« (11.—13. stol.). V ukrajinskem zakonodajstvu imamo mnogo član- kov, ki se tičejo čebelarstva. Na Ruskem ali pravzaprav na Moskovskem — kajti v starih časih se tamošnji prebivalci niso še imenovali Rusi — pa ni bilo v tamošnjem zakonodajstvu nič takih pravnih določil. V starejših dobah namreč na Ruskem čebelarstvo nikakor ni bilo tako zelo razšir-

jeno, kakor se to po navadi misli. Tako n. pr. je car Aleksej Mihajlovič leta 1649. ukazal vojvodi belgorodskemu, naj mu iz Ukrajine pripelje dva čebelarja »čerkašana«. Tako so Rusi pravili Ukrajincem. In ko je z dvema naročenima čebelarjema prišel še tretji radovoljno, je bil car tega tako vesel, da mu je podaril 5 rubljev. Razen tega imamo pa še tudi drugih dokazov za to, da so Moskvičani čebelarstvo smatrali za posebnost Ukrajincev.

Kako razširjeno je bilo med njimi čebelarstvo, razvidimo iz sledečega: Leta 1429. je povabil knez Vitoft v Luck na Ukrajinskem nemškega cesarja Zigmunda, poljskega kralja Jagela, danskega kralja in mnogo druge odlične gospode. In letopisi nam poročajo, da je bilo toliko gostov, da so popili vsak dan 700 steklenic medice. Pa ni imel samo knez Vitoft tolike množine te pijače.

Moskovska politika je pozneje, ko je prišla Ukrajina pod njeno oblast, izkušala zatreti tudi ta vir narodnega bogastva. Izvoz medu in voska je kmalu prenehal, ker tega pridelka ni bilo več toliko kakor prej. Saj vemo iz Markovičevega dnevnika, da so kozaki jemali seboj medico celo, kadar so šli na boj. V okolici Belgoroda je bilo še v prvi polovici 18. stol. tristo večjih čebelnjakov. Katarina II. je sama razkosala 50.000 gospodarstev in s tem uničila do 20.000 čebelarstev.

V tem času, ko se je Moskva trudila, da uniči do kraja gospodarsko samostojnost Ukrajincev in Kozakov, se je rodil leta 1775. v kozaški duhovniški rodbini Peter Ivanovič Prokopovič, ki ga je usoda določila za to, da se poprime dela za prerod Ukrajine. V dobi Napoleonovih vojen je napočil ukrajinskemu narodu čas, ko je zahrepenel po kulturnem, gospodarskem, socialnem in političnem prerodu. In eden izmed njegovih preroditeljev je bil Prokopovič. Lotil se je čebelarstva, ki je bilo ena izmed najvažnejših panog ukrajinskega narodnega gospodarstva. Zasluge, ki si jih je pridobil pri tem, so tako velike, da mu zagotavljajo eno izmed prvih mest med ukrajinskimi preroditelji. Prokopovič je premišljeval ne le kako bi čebelarstvo razširil, ampak tudi, kako bi napravil, da bi več donášalo. L. 1814. se je pojavil s svojim panjem s satniki, prvimi te vrste ne samo v Evropi, temveč na celem svetu. S tem je bilo omogočeno racionalno čebelarjenje, ki je zvišalo pridelek medu za šest- do osemkrat.

Prokopovič je tudi prvi uvedel sejanje medecih rastlin, posebno detelje, in je vzgojil pri svojih čebelnjakih več nego 2000 ukrajinskih lovoro-listnih vrb, ki nudijo bogato pašo za med ter tudi za obnožino. Istega leta je osnoval pri Baturinu prvo čebelarsko šolo, kjer so se učili ne samo Ukrajinci, ampak tudi Rusi, Poljaki, Čehi, Nemci in drugi, kajti njena slava se je kmalu razširila preko mej. V svoji šoli je učil, kako se čebelarji na različne načine: na ukrajinski, egiptovski, italijanski, francoski i. dr., in vse te načine je izkušal prilagoditi ukrajinskemu gospodarstvu. Tako so se naučili njegovi učenci čebelariti s pogoji, ki so skoro v vsaki deželi drugačni.

Prokopovičeva šola je bila prva, kjer se je poučevalo v ukrajinskem jeziku in kjer so bili med učenci tudi preprosti kmetje. To je pa vzbudilo ogorčenje in spletke med gospodo, bodisi zemljedelsko, med graščaki, kakor tudi med birokrati, ki so kmeta smatrali za nekaj nižjega,

slabšega in ga imenovali »podlega«. Proti temu je pa nastopil Prokopovič in je v »Zemljedelskem žurnalu« napisal med drugim: »Slišim zmerjanje. Zato se hočem nekoliko pečati s »podlostjo«. Tej gospodi, ki se povzdiguje nad človeško narodo, pravim: Cilj mojega prizadevanja je, da razširim pravilno znanje o čebelah in da povzdignem to najvažnejšo panogo gospodarstva v naši domovini na najvišjo stopnjo in da položim temu podjetju tiste temelje, ki so zanj najprimernejši: V ta namen je neogibno potrebno, da se vzgoji in pouče ljudje izmed onega stanu, ki ga čisto po krivici in žaljivo imenujejo »podlega«. Za podle je treba smatrati postopače in parasite, ne pa ljudi, ki predstavljajo moč in bogastvo države.« Pri Prokopoviču v vasi Hičenky je bil gost tudi ukrajinski pesnik T. H. Ševčenko. To sam omenja v svojih spisih. Prokopovičeva šola je trajala nad 50 let. Iz nje je izšlo več nego 500 učencev razen praktikantov. O njegovem čebelarstvu čitamo poročila tudi v starejšem francoskem in nemškem strokovnem slovstvu. Njegova ideja o skladnem panju in o panju na okvirčke je postala temelj naukom Dzierzona, Berlepscha, Langstrotha, Dadanta, Layensa, Danzenbackerja in drugih znamenitih čebelarjev.

Vse to je osnoval in ustvaril Prokopovič iz svoje iniciative in na svoje stroške proti volji vlade in birokracije, ki je dovoljevala samo take stvari, ki so imele na sebi pečat države. Zato so kmalu po Prokopovičevi smrti uradi zaprli njegovo šolo ter čebelnjak in zemljišče prodali židu, ki je panje razprodal in drevje posekal, da ni od vsega največjega čebelarskega podjetja na Ruskem ostalo drugega nego črni parobki posekanih debel.

Toda sledovi Prokopovičevega dela niso izginili, kajti iz njegove šole je prišlo na stotine učencev, ki so raznesli njegove nauke po vsej Ukrajini in ki so nadaljevali njegovo delo za prerod ukrajinskega čebelarstva. Še neposredno pred vojno l. 1914. je bilo najti po tolikih letih ve-

like čebelnjake preprostih kmetov, ki niso imeli nič svoje zemlje, pa so kljub temu imeli nekateri po tisoč in še več panjev. V vasi Voronicija je kmet Vaščenko izpopolnil panj z okvirčki. Osnoval si je tako veliko čebelarstvo in je tako uspešno čebelaril, da si je kupil v Kijevu tri velike hiše. Kmetje so sprejemali njegove čebele na pašo zastonj, ker so opazili, da pride-lajo veliko več tam, koder se pasejo čebele.

Čebelarstvo v Ukrajini bi bilo po prizadevanju Prokopoviča in njegovih učencev gotovo dospelo na visoko stopnjo, ko jih ne bi pri tem ovirala moskovska vlada. Čebelarji niso imeli kredita v državnih de-narnih zavodih, med so morali prodajati samo v Moskvo in v tamošnje pokrajino, čebelarskih društev in zadrug ni bilo do-voľeno ustanavljati, čebelarski spisi v ukrajinskem jeziku so bili prepovedani, tudi ni bilo mogoče čebele prevažati po železnici v medonosne kraje. Vse to je oviralo razvoj čebelarstva. Pa kljub temu je napredovalo. Petnajst let po Prokopo-vičevi smrti je izumil Franc Hruška trčal-nico ter s tem olajšal čebelarjenje s Prokopovičevim panjem. Ukrajinec Prokopo-vič in Franc Hruška sta si pridobila več-nih zaslug s svojimi izumi.

Vzlic neugodnim pogojem za čebelar-stvo je bilo v Ukrajini v začetku vojne, l. 1914., nad 3 milijone čebelnih panjev, ki so dajali ljudstvu za med in vosek dohod-kov za kakih 40 milijonov rubljev. Razen tega so obrodili vrtovi in travniki pet-najstkrat več, če so jih oplodile čebele. Vojna je pa uničila v Ukrajini čebelarstvo tako, da je ostala komaj šestina prejšnje-ga obilja in je zaradi tega v narodnem go-spodarstvu izgube vsaj za 30 milijonov rubljev na leto. Koliko je pa še trpelo ukrajinsko ljudstvo na zdravju in pri dru-gi letini!

V šestih ali sedmih letih, bi mogla imeti Ukrajina, ko bi bila sklenila za čebelar-stvo ugodne pogodbe, desetkrat več čebel-nego prej, kar bi donášalo na leto 400 mi-

lijonov zlatih rubljev. Toda naši ekonomí, ki so v področju Moskve, niso posvetili temu svoje pozornosti.

Baturinsko čebelarsko društvo je pre-mišljevalo, kako bi na najlepši način pro-slavilo spomin slovečega ukrajinskega če-belarja Prokopoviča, in je sklenilo, da obnovi njegovo čebelarsko šolo, da postavi vzorne čebelnjake in ustanovi čebelar-ski muzej v vasi Palčiky, kjer se je rodil in živel Prokopovič. Ta muzej se bo tudi po njem imenoval. Jubilej naj pripomore k preroditvi čebelarstva v Ukrajini, kjer še živita duh in tradicija Prokopoviča in kličeta po obnovi te panoge narodnega gospodarstva, ki je dajala ljudstvu boga-stvo in zdravje.

Ukrajinsko dijaštvo pa, ki živi na Če-škem v izgnanstvu, je sklenilo, da priredi letos v Pragi slavnost v spomin slovečega ukrajinskega čebelarja, izumitelja sklad-nega panja in ustanovitelja prve svetovne čebelarske šole, Petra Ivana Prokopoviča ter izda o njem spis v ukrajinskem, če-škem in francoskem jeziku ter zbirati fond za njegov spomenik in za šolo njegovega imena v Baturinu.

(Po spisu v 7. šte. »Včelarskih Roz-hledov« III. l. Karel Schweiger.)

O postanku našega narodnega panja.

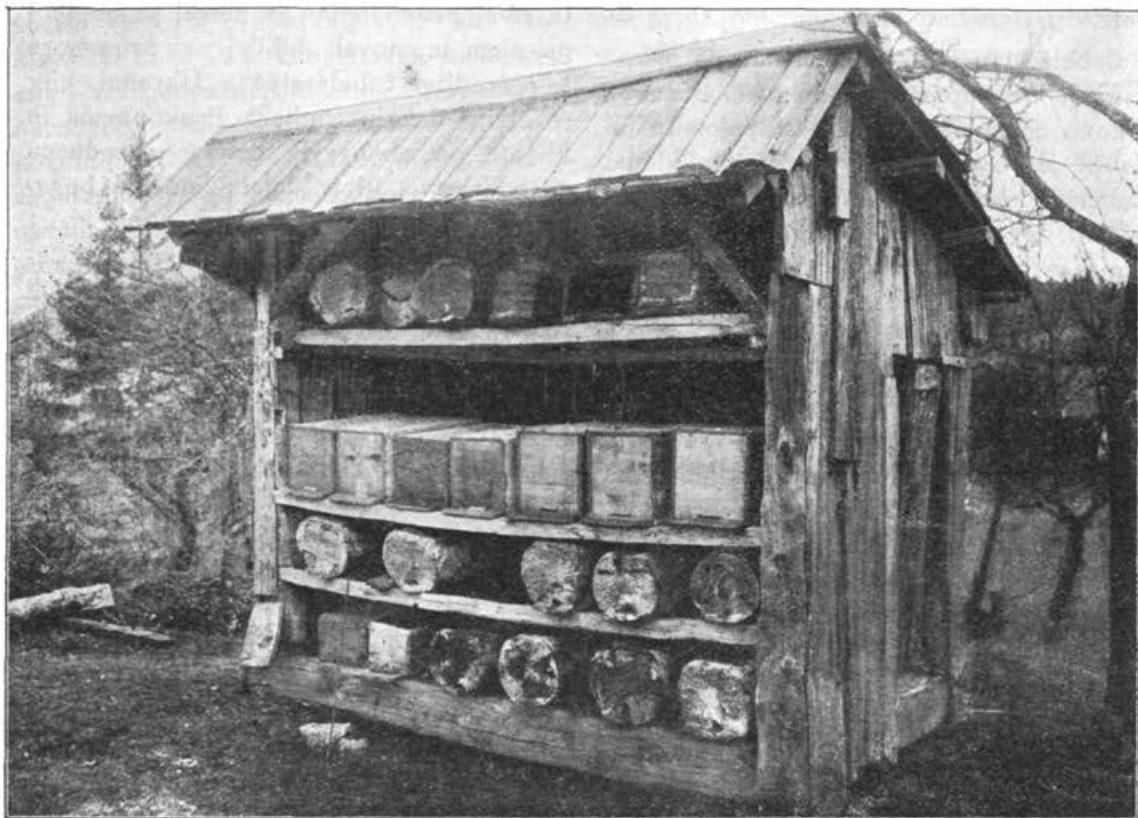
Avgust Bukovec.

Zgodovina nam pripoveduje, da so na-rodí v severnem in zapadnem delu Evro-pe prvotno čebelarili v pokončnih kladah. V južnih in jugovzhodnih po-krajinah se je pa po grškem in rimskem vplivu udomačil slamnat panj okrogle ali pa pravokotne oblike.

Ko so stari Slovenci za preseljevanja narodov zasedli planinske pokrajine južno od Dunava, so tam našli čebele v kladah. Čebelarstvo je bilo že pri njih pred-nikih jako razširjeno. To omenja že Strabo (IV, 6), ki piše, da so živahno tržili z me-dom in voskom z Italijo.

Po stoletjih je pa človek spoznal, da pokončne klade niso posebno pripravne za čebelarjenje. V njih je težko opravljati delo, pa tudi naglo so trohnele, ker so bile na planem preveč izpostavljene raznim vremenskim vplivom: dežju, snegu, vetru, v gozdih pa je bilo tudi čimdalje manj dupel. To je ljudi prisililo, da so začeli ugibati, kako bi si priskrbeli »panjev«

gih padavin in zaradi hudega mraza bolje za čebele in klade, če jih položi in zloži drugo ob drugo na skupnem prostoru pod skupno streho. Klade je preuredil tako, da jih je mogel odpirati z obeh koncev in zgoraj. Na enem koncu je napravil žrelo in pustil kladi škrbino, ki je štrlela iz klade toliko, da so nanjo čebele lahko nasedale. Ta kos lesa je imenoval brado, ker

Mikličev čebelnjak v Novih Lazih.

in da bi jim ne bilo treba podirati kar celega drevesa zaradi enega samega dupla. Dostikrat jim duplo tudi ni dobro rabilo ter so ga morali zavreči.

Vse to je vplivalo, da je začel čebelar panje sam izdelovati. Razžagal je deblo v primerne klade, vanje pa vdolbel s klinom in sekiro »dupla« in žrelo, odprtino je pa zaprl z desko.

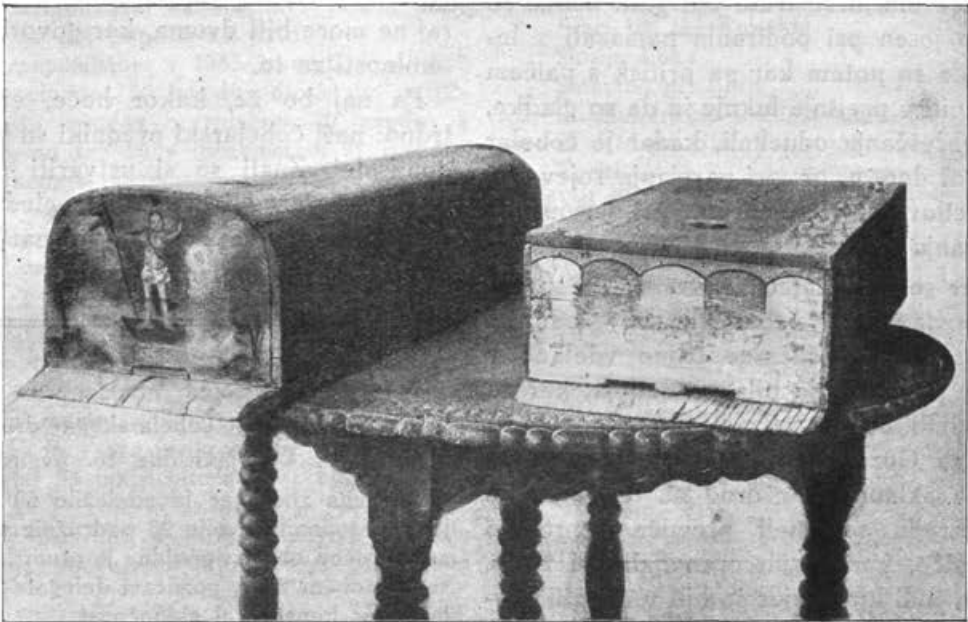
Pokonci postavljene klade so se sčasoma morale umakniti položnim. Čebelarja je izkušnja izučila, da je zaradi mno-

je molela iz klade res nekako tako kakor človeška brada izpod čeljusti.

Podolžne klade vidimo še dandanes ponekod na Kranjskem. V Novih Lazih na Kočevskem sem l. 1916. naletel na čebelarskega Metuzalema Mikliča, ki še vedno čebelari v takih panjih. Pravil mi je, da so že več rodov pri hiši. Sliko tega čebelarstva prinaša današnji »Čebelar«. Klade, ki jih vidimo na spodnjih dveh in na vrhni gredi, so prirejene tako, kakor je zgoraj opisano. Vse razpoke in reže pri

končnicah so zamazane z znano in — naj reče kdo, karkoli hoče — z izvrstno mažo, s kravjekom. Podolžne klade so se rade prevalile, če niso bile zložene tesno druga ob drugi. Tudi niso bile odprtine dovolj velike, da bi z lahkoto opravljali čebele. Zato so klado prežagali podolgem čez polovico, polovico pa izdoblili, gladko obdelali odznotraj in pritrdili na obeh koncih končnice, spodaj pa dno, ki so ga urezali tako, da je spredaj segalo toliko čez panj, da je nastala pri žrelu »brada«.

način, zlasti ker jih je potreboval mnogo več nego njegovi predniki. Nakljal je ozkih desk, iz njih pa zbil z lesenimi žebli »korigo« — panj. Bili so precej dolgi in napravljeni iz enako širokih ožjih desek (20—22 cm). Taki panji niso redki. Vidimo jih zlasti v zapuščenih čebelnjakih. Iz klanih desek je napravil čebelar panje zato, ker so bile tiste čase vodne žage še jako, jako redke, žagane deske pa prav drage. Na sliki 1 vidimo take panje v zgornji gredi.

Slika 2.

Tudi to obliko panjev (polklade) vidimo še dandanes tu pa tam. »Pri Logarju« v Medvedjem brdu pri Rovtah je bil še pred 25 leti čebelnjak poln takih panjev. Sprednje končnice so bile surovo pokacane. Videl sem pa na posameznih panjih tudi slike iz pozne baročne dobe. Ti »polkranjiči« so bili za tiste čase prav priročni. Sodim, da so bili neposredni predniki sedanje oblike »kranjičev«.

Napol kranjiča, kakršnega vidimo na sliki 2, ni bilo čebelarju težko izpremeniti v panj pravokotne oblike. Razmere so ga kar prisilile do tega. Naprava polklad je bila tako težavna in zamudna, da je začel misliti, kako bi si priskrbel panje na lažji

Kasneje so začeli panje izdelovati iz žaganic. Obliko so izpremenili le toliko, da so napravljali krajše in nižje, zato pa širše. Žaganice so samo na vnanji strani postružili, na notranji so pa bile kosmate, da so se čebele laže oprijemale.

Tak je postanek našega »kranjička«, ki so v njem čebelarili skoraj povsod na Slovenskem, le v Beli Krajini in po tistih štajerskih krajih ne, ki meje na Hrvaško in Ogrsko. Tam se je razpasel slamnat koš.

Da bo slika popolnejša, si oglejmo še sestav »kranjička«! Panje so izdelovali največ iz smrekovega lesa ali pa iz lípovine, ki so jo za ta namen prav posebno cenili. Enotne mere naši stari čebelarji

niso poznali, le glede višine in dolžine se kaže neka enotnost. Zaradi širine si niso napravljali skrbi; kakršne žaganice so bile pri hiši, take so pa rabili. Les so skrbno odbirali in ga na leta sušili, preden so ga uporabljali. Zato so pa panji preživeli več rodov...

Deske so morale biti zbite s kovanimi žebli. Dno je moralo biti pritrjeno tudi s kovanimi, mora pa biti še dandanes, da si imamo cenejše s strojem napravljene »cveke«, ki pa kaj radi rjave. Potem ni mogoče dna brez trudi odtrgati. Žeblje so vsako jesen pri podiranju namazali z lojem, da so potem kar na pritisk s palcem smuknili v prejšnje luknje in da so gladko, brez hreščanja odnehali, kadar je čebelar odtrgal dno, n. pr. pri narejanju rojev, pri pregledovanju izrojencev, pri jesenskem podiranju itd.

Kjer se je udomačila navada, da so panje postavljali v čebelnjaku na grede, so bile sprednje končnice trdno vdlane v obod, premična je bila pa zadnja, ker so opravljali čebele odzadi. Ponekod, zlasti više na Gorenjskem in po Koroškem, so jih pa skladali kar drug na drugega. Po teh krajih so imeli premično sprednjo končnico, ker so jih opravljali pri žrelu. So pa tudi kraji, kjer so bili v navadi kranjiči, ki so imeli sprednjo in zadnjo končnico premično.

V zadnjo končnico so vrezali okrogel dušnik, ki je bil odnotraj zaprt z žično mrežo. V stropu je bila ena ali pa dve vehi, ki jih je čebelar odprl, kadar je panju naložil pustoto ali pa dal naklado.

Po hribovitih krajih so bili panji v splošnem mnogo manjši nego po ravninah. V ljubljanski okolici, ki je nekdanj slovela zaradi bogate paše, so bili v navadi posebno široki, včasih celo nad 40 cm. Običajno so imeli po dve žreli. Vanje so vsajali močne, zgodnje prvce, za pleme jih pa niso radi puščali. Sprednja končnica je bila pa tolika, da je bilo na njej prostora za celo svetopisemsko legendo, n. pr. o izgubljenem sinu.

Poleg panjev za eno družino so napravljali tudi take za dve. Vanje so vsajali družce. Deska, ki je panj ločila po sredi v dva dela, je imela v sredi veho, ki je bila s čepom zatakajena. Če je ena izmed družin izgubila matico, je čebelar veho odprl, da so se čebele potem združile.

O vsem tem, kar sem tu povedal, ni na razpolago prav nikakih zgodovinskih virov, ki bi se nanje mogli opirati. Zato je sodba o postanku »kranjička« stvar osebnega naziranja. Da je pa nastal naš panj tako, kakor je zgoraj popisano, o tem skoraj ne more biti dvoma, ker govori mnogo okolnosti za to.

Pa naj bo že, kakor hoče, eno stoji trdno: naši čebelarski predniki so bili jako domiselni. Znali so si ustvariti poseben panj, naš narodni panj, ki je glede praktične uporabe prekašal vse panje tiste dobe med drugimi narodi.

Poročilo

o občnem zboru Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani dne 16. avgusta 1925.

Občnega zbora se je udeležilo 60 čebelarjev. Zastopanih je bilo 23 podružnic s 46 glavami. Točno ob 10 dopoldne je otvoril g. predsednik občni zbor, pozdravi delegate in čebelarje ter konstatiral sklepčnost.

V svojih uvodnih besedah je naglašal naloge, ki jih ima naše društvo ter prosil čebelarje, naj društveno delovanje in stremljenje podpirajo.

S toplimi besedami se je spomnil tudi 40letnice g. Jurančiča. Orisal nam je njegovo delo za prosep čebelarstva ter tudi njegovo stremljenje po izobrazbi. Občni zbor je z zadovoljstvom sprejel besede g. predsednika in priredil jubilarntu prísrčne ovacije.

Tajniško poročilo.

Poroča tajnik Jože Okorn.

Zaključili smo 27. leto društvenega delovanja. Preteklo leto je bilo v marsičem zanimivo, pa tudi žalostno, kajti letos imamo že drugo slabo čebelarsko letino. Dobro letino smo imeli letos edinole na književnem polju. V tem letu smo dobili težko pričakovano čebelarsko knjigo »Naš panj«, ki jo je spisal, izdal in založil naš velezaslužni gospod A. Žnidaršič.

Delovanje društva je bilo osredotočeno v izpopolnitvi organizacije, listu in potovalnem pouku. Zato prosim, da mi dovolite, da vam v imenu odbora poročam o njegovem delovanju v preteklem poslovnem letu.

1. »Slovenski Čebelar«.

Z novim letom je prevzel uredništvo lista g. Avgust Bukovec. Tiska ga Jugoslovanska tiskarna. List izhaja redno na finem, belem papirju kakor pred vojno, poleg tega pa je tudi ilustriran.

Izdajanje lista v sedanjih obliki in v sedanjem obsegu pa provzroča društvu toliko stroškov, da jih s članarino ne krijemo. Dolžnost podružnic je, da delajo na to, da se število članov dvigne vsaj za 400, ker potem bodo stroški za list popolnoma kriti.

List razpošiljamo v 1765 izvodih, i. s. 1612 izvodov članom, 50 izvodov direktnim naročnikom, 12 izvodov brezplačno, 20 izvodov v zameno, od teh 10 v inozemstvo, 71 izvodov naročnikom v inozemstvo, 15 članov pa si je naročilo namesto »Čebelarja« druge liste.

Celotno število naročnikov se je od lanskega leta znižalo za 158.

2. Organizacija.

V tekočem letu se je nanovo ustanovilo, oziroma poživilo 6 podružnic, i. s. v Borovnici, v Leskovcu pri Krškem, v Radečah pri Zidanem mostu, v Limbušu, pri Sv. Urbanu pri Ptujju in v Št. Juriju ob juž. žel. Društvo ima sedaj 88 podružnic s 1627 člani. Število članov se je znižalo za 31.

V neposredni delokrog društva spadajo naslednje podružnice z navedenim številom članov:

	članov
Bled	12
Bohinjska Bela	7
Bohinjska Bistrica	13
Borovnica	21
Breznica na Gorenjskem	18
Cerklje pri Kranju	12
Cerknica na Notranjskem	18
Črnomelj	15
Dobrepolje	11
Dolsko	15
Domžale	16
Gorenjska dolina	11
Gorje pri Bledu	32
Horjul	15
Hrušica pri Ljubljani	18
Jezersko	19
Kamnik	43
Kočevje	27
Kranj	32
Krka	5
Krtina	19

Laze pri Planini	17
Leskovec pri Krškem	12
Ljubljana	73
Medvode	14
Metlika	33
Novo mesto	19
Podbrezje	5
Poljane nad Škofjo Loko	24
Predgrad	8
Račna	7
Radeče pri Zidanem mostu	26
Radovljica	26
Raka pri Krškem	16
Rob pri Vel. Laščah	15
Selca nad Škofjo Loko	18
Stari trg pri Rakeku	22
Škofja Loka	23
Šmartno pri Litiji	21
Št. Rupert na Dolenjskem	15
Št. Vid pri Stični	18
Tacen	14
Vel. Lašče	27
Vič pri Ljubljani	28
Vodice	14
Vrhnika	19
Zagorje ob Savi	25

Skupaj 47 podružnic z 918

Celjska zveza.

	članov
Breg pri Ptujju	20
Celje	27
Čadram	26
Dobova	16
Jarenina	16
Kapela-Radenci	13
Kozje	13
Laško	22
Limbuš	11
Ljutomer	37
Marenberk	9
Maribor	35
Nova cerkev	8
Ormož	21
Rogaška Slatina	23
Rogatec	13
Ruše	16
Savinjska dolina	54
Slovenjgradec	11
Slov. Bistrica	23
Št. Andraž	12
Sv. Benedikt	15
Sv. Ilj pod Turjakom	6
Št. Janž na Dravskem polju	14
Sv. Jurij ob Ščavnici	8
Sv. Lovrenc na Pohorju	8
Sv. Lovrenc v Slov. goricah	14

	članov
Sv. Marjeta pri Moškanjcih	27
Sv. Peter pri Mariboru	11
Sv. Trojica v Slov. Goricah	9
Sv. Urban pri Ptuj	11
Šmarje pri Jelšah	8
Šoštanj	24
Št. Jurij ob juž. žel.	21
Trbovlje	26
Vojnik pri Celju	18
Zg. Dravsko polje	4
Skupaj 37 podružnic s	650

Guštanjnska zveza.

	članov
Črna pri Prevalah	16
Guštanj	11
Mežica	18
Prevale	14
Skupaj 4 podružnice z	59

Skupno število članov:

Osred. društvo	47 podruž. z	918 člani
Zveza celjska	37 podruž. s	650 člani
Zveza guštanjnska	4 podruž. z	59 člani

Skupaj 88 podruž. s 1627 člani

Poslovanje podružnic je bilo v splošnem zadovoljivo. Prenehale so te-le podružnice: Dobrova pri Ljubljani, Kostanjevica, Polhov gradec, Preddvor, Ribnica, Gornji grad, Mursko polje, Podčetrtek in Vransko.

3. Popotni pouk.

Popotni pouk je bil zelo živahen. Vseh prireditvev je bilo 67 proti 34 v lanskem letu, in sicer 42 predavanj in 25 celodnevni tečajev.

Društvo je neposredno priredilo predavanja in tečaje v naslednjih krajih.

a) Predavanja:

7. decembra v Planini pri Rakeku; 8. decembra v Sp. Hrušici pri Ljubljani; 14. decembra v Zagorju ob Savi; 21. decembra v Cerknici pri Rakeku; 26. decembra v Dolskem; 27. decembra v Kamniku; 28. decembra v Tacnu; 1. januarja v Domžalah; 5. januarja v Škofji Loki; 6. januarja v Predoslah; 11. januarja v Horjulu; 18. januarja v Kočevju; 25. januarja na Krki; 1. februarja na Boh. Beli; 2. febr. v Št. Vidu pri Stični; 15. febr. v Radečah pri Zid. mostu; 22. februarja v Borovnici; 1. marca na Breznici na Gorenjskem; 8. marca v Podbrezju; 15. marca v Loki pri Zid. mostu; 22. marca v Leskovcu pri Krškem; 29. marca v Novem mestu; 5. aprila v Velikih Laščah; 19. aprila na Igu pri Ljubljani; 26. aprila v Kresnicah pri Litiji; 5. julija v Brezju pri Zagorju; 26. julija v Cerknici

na Notranjskem. Skupaj 27 predavanj. Teh je imel tajnik 25, dva pa g. prof. Verbič.

b) Tečajji:

16. avgusta v Marijanišču v Ljubljani; 19. aprila v Selcih nad Škofjo Loko; 25. aprila v Vodica; 26. aprila v Šmartnem pri Litiji; 3. maja v Sred. Gameljnah; 10. maja v Radečah pri Zid. mostu; 17. maja v Horjulu; 21. maja v Kamniku; 21. maja v Borovnici; 24. maja v Radovljici; 31. maja v Metliki; 31. maja v Britofu pri Kranju; 1. junija v Črnomlju; 7. junija v Medvodah; 14. junija v Škofji Loki; 14. junija v Št. Vidu pri Stični; 21. junija v Štarem trgu pri Rakeku; 28. junija na Robu pri Vel. Laščah; 29. junija v Dobropoljah.

Skupaj je bilo 19 celodnevni tečajev. Društveni tajnik je vodil 10 tečajev, g. prof. Verbič 7, g. Bukovec 1.

V območju celjske zveze se je vršil pouk v naslednjih krajih:

a) Predavanja:

17. maja pri Sv. Ani v Slov. Goricah; 21. maja pri Sv. Benediktu; 24. maja v Jarenini; 1. junija v Negovi; 7. junija v Špitaliču; 7. junija v Žicah; 14. junija v Polju-Podčetrtku; 21. junija v Kapeli; 28. junija na Frankolovem; 29. junija v Tinjah; 5. julija v Limbušu; 5. julija v Selnici ob Dravi; 12. julija v Črešnjecju pri Radgoni; 9. avgusta na Bregu pri Ptuj; 15. avgusta pri Sv. Marjeti pri Moškanjcih.

Skupaj je bilo 15 predavanj, ki jih je imel g. Ivan Jurančič.

b) Tečajji:

5. septembra v Trbovljah; 3. maja v Trbovljah; 10. maja v Kozjem; 17. maja Rogaška Slatina; 21. maja v Ormožu; 24. maja v Ljutomeru.

Skupaj 6 tečajev, 5 jih je vodil društveni tajnik, 1 pa g. prof. Verbič.

Iz tega poročila vidimo, da smo v številu prireditvev dosegli v tekočem letu rekord. Vse prireditve so bile z malimi izjemami zelo dobro obiskane. Kjer je bil obisk pičel, tam je tudi podružnično poslovanje slabo. Najslabše je bilo pač v Predgradu, kjer so se prej spotikavali, da ne priredimo nobenega tečaja, nato so ga pa v zadnjem trenutku odpovedali. Podružnice, kjer je bila udeležba pičla, prosimo, naj v bodoče skrbje za večjo, ker je škoda stroškov in časa, ki ga izgubi predavatelj. Upoštevajo naj, da je mnogo podružnic, ki žele imeti pouka, a žal niso prišle na vrsto. Stroške za predavanja je deloma trpelo društvo, deloma pa veliki župan ljubljanske in mariborske oblasti, za to jim izrekamo najiskrenejšo zahvalo.

4. Opazovalne postaje.

Opazovalnih postaj imamo sedaj 22. Imena postaj in poročevalcev so večinoma ista kakor prejšnje leto. Prenehale so postaje v Št. Petru pri Mariboru in v Javorjah nad Škofjo Loko. Zaradi selitve poročevalcev so se premestile postaje iz Krtine v Št. Vid nad Ljubljano in iz Zg. Tuhinja v Dob pri Domžalah. Na novo so ustanovljene postaje v Hrastniku (poročevalec g. Peter Fleimiš), v Cezanjecih (poročevalec g. Ivan Ribič) in v Guštanju (poročevalec g. Peter Močnik).

Tekom leta se bosta ustanovili še dve postaji, i. s. v Lužarjih pri Vel. Laščah in v Celju.

5. Knjižnica.

V knjižnici imamo 222 vezanih letnikov »Čebelarja« in 175 drugih knjig in listov. Vse knjige smo dali v vezavo. Število knjig se je tekom leta pomnožilo za 20.

6. Društveno zemljišče.

Društveno zemljišče je za to leto oddano v najem za letno najemnino 1125 Din.

7. Savez.

Savez priredi v dneh 15. in 16. avgusta 1925. l. kongres v Osijeku. Žal nam je, da se zaradi našega občnega zbora ne morejo udeležiti kongresa vsi delegati. Društvo zastopa na kongresu g. šolski nadz. Peter Močnik.

8. Čebelarska razstava na Dunaju.

V dneh od 6. do 13. septembra t. l. bo na Dunaju 63. zborovanje avstrijskih in nemških čebelarjev, ki bo združeno s čebelarsko razstavo. Zborovanja se udeleži v imenu društva društveni tajnik.

9. Odbor.

Odbor je imel v poslovnem letu 1924/25 tri seje širšega odbora in 5 sej načelstva. Sklepi so bili objavljeni v »Slov. Čebelarju«. V odboru so bili gg. predsednik prošt Andrej Kalan, podpredsednik Martin Humek; odborniki: Josip Verbič, Janko Strgar, Janko Babnik, Ivan Šmajdek, Alojzij Peterlin, Ivan Mesar, Viktor Vokač, Jože Okorn, Ivo Verbič, Ljudevit Černež, Ivan Jurančič in Peter Močnik.

Tajnikovo poročilo je vzel občni zbor na znanje. Nato je ravnatelj g. Ivan Mesar podal

B. Blagajnikovo poročilo.

Kakor vsako leto je tudi letos zaključil upravni oddelek s primanjkljajem. Članarina ne krije niti stroškov za list. Vse druge stroške upravnega oddelka mora kriti blagovni oddelek, ki je priskočil tudi letos upravnemu oddelku na pomoč z zneskom Din 16.953:48.

Toliko je namreč znašal primanjkljaj upravnega oddelka.

Kar se tiče blagovnega oddelka, omenjam, da je letošnji promet zaostal za lanskim. Glavna krivda tiči v tem, da nismo imeli letos na razpolago toliko blaga kakor druga leta. Previdnost zaradi padanja cen nam je namreč narekovala potrebo, da smo naročevanje do skrajnosti omejili. Mnogo blaga nam je zato naglo pošlo, novega blaga naročiti pa ni kazalo. Kar prihaja iz inozemstva, je združeno z velikimi zamudami, tako da bi ga za letošnjo letino prejeli prepozno, do prihodnje bodo pa morda cene že mnogo nižje in bi ga morali prodajati v izgubo. Na promet so kolikor toliko vplivale tudi nizke cene. Lansko leto so bile na višku, letos je pa blagovni oddelek cene znižal in jih še vedno znižuje. Tudi splošen zastoj, ki se pojavlja v vseh trgovskih panogah, je vplival na promet. K zastanku je končno pripomogla tudi lanska in letošnja slaba čebelarska letina. Blaga smo prodali letos za 156.000 Din, a lani smo izkupili za blago 236.000 Din. Promet je padel torej za 80.000 Din. Približno tako razmerje se kaže letos v vsaki trgovini.

Kakor že rečeno: največji vzrok nazadovanja v trgovini je pa iskati v pomanjkanju blaga. Takoj, ko se bodo cene nekoliko ustanovile in ko se ne bo treba bati prehudih padcev, bo blagovni oddelek zopet naročil zadostno množino blaga in bo naročilom laže in hitreje ustrezal.

V bilanci upravnega oddelka je vrednost zemljišča ocenjena s 40.000 Din. Tako jo je ocenila tudi davčna oblast pri odmeri pristojbinskega nadomestka. Zaradi nižje ocenitve na eni strani in višjih upravnih stroškov na drugi strani znaša premoženje upravnega oddelka letos 3331 Din, torej za 4420 Din manj nego lansko leto, ko je bilanca upravnega oddelka izkazala 7751 Din premoženja. Največja razlika je v nagradah za sotrudnike, ki so preračunjene letos na 5000 dinarjev, dočim so bile lansko leto minimalne in sploh niso bile posebej navedene med pasivi.

Ker smo prodajali to leto blago po neprijetno nižjih cenah in smo ga tudi v bilanci nižje ocenili nego lani, se je čisto premoženje blagovnega oddelka le malenkostno zmanjšalo in znaša po bilanci koncem junija 168.654 Din 79 par. S tem je ustrezno želji lanskega občnega zbora, da naj blagovni oddelek ne išče prevelikih dobičkov in naj prodaja blago po nizkih cenah. Nebistveno zmanjšanje čistega premoženja pa tudi ni posledica neuspehov podjetja, temveč je naravna posledica točasnih javnih razmer.

Računski zaključek upravnega oddelka za I. polletje 1925.

D o h o d k i		S t r o š k i	
	Din		Din
Članarina	57.873	Tiskarniški stroški in klistjeji	30.905
Oglasi v Slov. čebelarju	72	Stroški upravnega oddelka	1.816
Izkaznice	3	Nagrade	8.510
Obresti P. h.	45	Potnine, tečajji in predavanja	4.507
Razno	434	Vrnjeni predujem Vel. županu	5.851
Prispevek blagov. oddelka	114	Opazovalne postaje	3.362
		Podpore	2.287
		Knjižnica	976
		Razni podrobni izdatki	142
		Stroški P. h.	184
	58.542		99
	99		99

Računski zaključek blagovnega oddelka za I. polletje 1925.

D o h o d k i		S t r o š k i	
	Din		Din
Izkupilo za prodano orodje	156.696	Nakup blaga	126.939
Gotovina konec leta 1924 Pošt. hranil. v Ljubljani	1.844	Najemščina, delo in drugi stroški blagovnega oddelka	18.002
» » » 1924 Pošt. hranil. na Dunaju	204	Davki in zavarovalnina	258
» » » 1924 v blagajni	29.752	Popravilo inventarja na Viču	20
		Vrnjeni kozarci	68
		Gotovina konec junija 1925 v Pošt. hranil. v Ljubljani	2.355
		» » » 1925 v Pošt. hranil. na Dunaju	204
		» » » 1925 v blagajni	40.287
		Vplačilo v pošt. hranilnici vsled neoprav. vknjižbe Okor- novega vplačila z dne 10 marca	250
		Prispevek upravnega oddelka	114
	188.498		90
	90		90

Oba računsa zaključka pregledala in v redu našla.

V Ljubljani, dne 20. julija 1925.

Flere Emil l. r.

J. Petrovec l. r.

Proračun za leto 1926.

Dohodki		Stroški	
Din	P	Din	P
Članarina od 2000 članov à Din 35.—	70.000	Tisk »Slov. čebelarja« mesečno po Din 3.000—	43.200
Donos zemljišča	1.000	Nagrada uredniku	6.000
Oglaš v »Slov. Čebelarju«	500	Nagrada sodrudnikom	6.000
Subvencija vlade za predavanja in tečaj	9.300	Klišeji	3.000
Primaniklaji	7.200	Znamke in poštne pristojbine za 12 števil à Din 200.—	2.400
		Odprava lista in pisanje naslovov	5.000
		Nagrade za opazovalne postaje	3.500
		Nagrada za upravo in tajništvo	4.000
		Predavanja in tečaji	9.300
		Davki in zavarovalnina	600
		Podpore	2.000
		Knjižnica	3.000
	88.000		88.000

Poročilo pregledovalca računov.

G. Emil Flere je poročal, da sta z g. Petrovcem pregledala vse blagajniške knjige in jih našla v redu. Predlagal je, naj da občni zbor odboru absolutorij. Sprejeto!

Volitev novega odbora.

G. ravnatelj Arko je predlagal, naj ostane stari odbor. Sprejeto! G. Humek je predlagal, naj se v odbor izvoli tudi g. Žnideršiča. Z odobravanjem sprejeto! V odbor so izvoljeni gospodje:

za predsednika Andrej Kalan, prelat in prošt; za podpredsednika Martin Humek, višji sadj. nadzornik; za odbornike: Janko Babnik, uradnik na Viču, Ljudevit Černej, šol. naz. v Celju, Ivan Jurančič, učitelj v Št. Andražu, Ivan Mesar, ravnatelj v Ljubljani, Peter Močnik, šol. naz. v Guštanju, Jože Okorn, učitelj v Ljubljani, Alojzij Peterlin, nadučitelj v Kočevju, Janko Strgar, čebelar v Bitnjah, Ivan Šmajdek, nadučitelj v Št. Vidu, Ivo Verbič, uradnik v Ljubljani, Josip Verbič, profesor v Ljubljani, Vikt. Vokač, trgovec v Ljubljani, Anton Žnideršič, tovarnar v Ljubljani; za namestnika: Ivan Elsner, ravnatelj v Ljubljani, Ivan Hronek, banč. uradnik v Ljubljani; za pregledovalca računov: Emil Flere, uradnik v Ljubljani, Franc Petrovec, računski rev. v Ljubljani.

Slučajnosti.

Sklenilo se je, da ostane za prihodnje leto članarina neizpremenjena, t. j. 40 Din, za inozemstvo pa 45 Din.

G. Kunaver je prosil pojasnila, v koliko podpira država čebelarstvo. Zadevo sta pojasnila gg. Humek in Okorn.

Čebelarji iz Borovnice so se pritožili, da k njim dovažajo preveč čebel v pašo. O tej točki se je vnela živahna debata, ki je privedla do tegale zaključka: Čebelarji naj ne vozijo čebel vse na en kup, ampak naj jih po pasišču primerno porazdele, poleg tega naj jih pa po končani paši takoj odpeljejo domov.

G. Kunaver je predlagal, naj odbor skrbi za reklamo za večji konsum medu. Zbor je sklenil, da bo za reklamo po časopisju ter tudi za reklamne letake skrbel g. Kunaver.

Tajnik je poročal, da je društvo nabavilo enotno posodo za med, in poudarjal važnost tega koraka za uspešno trgovino z medom.

Za opazovalne postaje bo društvo nabavilo 5 novih tehtnic. Stare tehtnice so zelo slabo izdelane in potrebne popravila. Tekom leta bodo vse tehtnice izmenjane in popravljene.

G. Markelj je poročal o neprilikah pri prevozu čebel skozi Ljubljano, g. Mesar pa o

pobiranju užitnine na uvoženi med. Zbor je sklenil, da bo društvo napravilo do mestnega magistrata vlogo zaradi odprave teh nedostatkov.

G. Markelj je predlagal, naj napravi društvo prošnjo za cenejši sladkor. Tajnik je pojasnil, zakaj ne dobivamo več sladkorja. O tem vprašanju so še govorili gg. prošt Kalan, Jurančič in Humek. Predlog je bil odklonjen.

Ker se ni nikdo več oglasil za besedo, je g. predsednik zaključil obči zbor.

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič — Ljubljana.

V letošnjem juliju smo imeli vsaj tretjino dni deževnih, ponekod pa jih je bilo nad polovico, v posameznih celo dve tretjini.

Ne smemo se torej čuditi, da je šest opazovalnic izkazalo mesto prebitka — upad teže tehtanega panja.

Čebele so imele pašo na pravem kostanju, na lipi, otavi, jelki in na drevesnem listju. »Mana« je bila na listju raznega gozdnega drevja. Ogledal sem si tak pojav v okolici Škofje Loke na pravem kostanju, krhliki in na mladem hrastju, ki je medil najizdatneje. Na njegovih listih sem dognal od 1 mm² do 4 cm² velike, blesteče in sladke lise. Na novo nanešeni med te mane je bil jako gost in trd tako, da sem sat z napolnjenimi, toda nezadela-nimi celicami v svojem nahrbtniku na kolesu prepeljal v Ljubljano, ne da bi se bila izcedila kapljica medu.

Hrastov nektar je brez dvoma proizvod glivic, ki imajo svoje podgobje v listih tega drevja.

Listni med se ni pojavil samo v zgoraj omenjenem kraju, ampak tudi drugje. To nam potrjuje vprašanje iz Orehove vasi: »Kaj je vzrok, da julijev med ne gre iz celic, je trd kakor sladkor in se ne vleče?«

Tudi v okolici radeški ob Zidanem mostu, ob Brezju in Žirovnici na Gorenjskem je medilo hrastovo, zlasti pa lipovo listje.

Tak med se da iztrčati, kakor mi je za-trjeval naš društveni tajnik g. Okorn, le

ob zelo vročih dneh, Gorenjski in pa radeški listni med je prav rad tekel iz satja. Uredništvu »Čebelarja« je poslal g. Jug prav zanimiv članek o letošnjem listnem medu, ki bo objavljen v oktobrski številki.

Že sedaj opozarjamo čebelarje, da je gost listni med za prezimovanje čebel popolnoma neprimen. Nadomestiti ga moramo z redkejšim, v sili pa s sladkorno raztopino. Po nasvetu dr. Zanderja zado-stuje tudi, ako družinam, ki imajo gost med, dodamo jeseni za prve zimske mesece zadostno množino medene vode iz kateregakoli medu.

Naj še navedem kraje, koliko je znašal čisti prirastek na teži v letošnji pomladanski in poletni paši, to je v mesecih maju, juniju in juliju.

Rožni dol	35·20 kg
Sv. Lovrenc	29·10 "
Hrastnik	24·88 "
Cerknica	22·20 "
Sp. Ložnica	22·20 "
Žužemberk	20·30 "
Sv. Gregor	18·34 "
Škofja Loka	17·60 "
Orehova vas	13·10 "
Struge	12·00 "
Ljubljana	11·05 "
Moste	9·45 "
Tacen	4·40 "
Vrhnika	1·15 "

Navedel sem samo tiste postaje, od katerih sem prejel popolna poročila za zadnje tri mesece. Postaji Škofja Loka in Struge sta poslali naknadno obvestilo, da je tehtani panj v juniju pridobil 210, oziroma 685 dkg. Druge postaje prosim, naj izpopolnijo svoje podatke vsaj v glavnem poročilu, ki ga bo poslati v drugi polovici septembra ali najkasneje začetkom oktobra meseca.

S čebelami je kakor s človekom; če z njimi ne ravnaš skrbno, škoduješ njim in pa sebi.

(Lev N. Tolstoj.)

Mesečni pregled za julij 1925.

K r a j (z morskó višino)	Označba opazovane panja	Pan j e n a t e ž i						Toplina zraka				Dni je bilo									
		pridobil v			zgubil v			v mesecu čistih dkg		največ pridobil	najvišja	najnižja	srednja mesečna	izletnih	deževnih	s snegom	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih	
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	pridobil	dne												
		mesečni tretjini dkg						po-rabil	dkg	dne	C°	izletnih	deževnih	s snegom	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih			
Ljubljana (305 m)	A.-Ž.	1010	—	20	130	160	90	650	—	220	2.	+33	+9	+21·8	31	15	—	3	8	20	8
Vič pri Ljubljani (298 m)	A.-Ž.	330	50	—	—	50	30	300	—	80	2.	+31	+14	+20·3	31	16	—	1	18	12	9
Moste pri Ljubljani (298 m)	A.-Ž.	785	40	55	155	80	105	540	—	175	2.	+34	+11	+21·6	31	13	—	2	4	25	12
Št. Vid pod Šmar. goro (314 m)	A.-Ž.	705	40	50	35	110	95	555	—	125	6.	+31	+6	+18·7	31	19	—	2	11	18	3
Tacen pod Šmar. goro (314 m)	A.-Ž.	290	50	45	10	85	70	220	—	55	2.	+31	+7	+24	31	15	—	5	5	21	20
Škofja Loka (349 m)	A.-Ž.	625	530	110	35	50	155	1025	—	200	15.	+28	+9	+20	30	13	—	4	17	10	15
Vrhnika (293 m)	A.-Ž.	70	—	—	110	150	60	—	250	30	3.	+28	+9	+19·6	31	12	—	3	11	17	16
Gor. Logatec (476 m)	Amerikanec	50	20	10	135	85	120	—	260	50	1.	+27	+9	+18·5	31	12	—	4	18	9	18
Cerknica (460 m)	A.-Ž.	475	—	—	145	230	115	—	15	140	2.	+26	+13	+18·4	30	14	—	2	21	7	14
Sv. Gregor pri Ortneku (736 m)	A.-Ž.	190	—	60	360	130	190	—	330	110	4.	+30	+12	+18·3	31	18	—	2	13	15	16
Struge pri Dobropoljah (416 m)	A.-Ž.	140	160	75	70	60	265	—	20	65	15.	+31	+6	+17·9	31	12	—	12	12	7	18
Žužemberk	A.-Ž.	135	115	30	60	55	90	75	—	70	15.	+30	+14	+22	31	12	—	4	22	5	7
Novo mesto (180 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+36	+9	+21·8	29	13	—	5	5	21	5
Rožni dol pri Semiču (376 m)	A.-Ž.	1550	840	60	630	320	210	1250	—	260	9.	+34	+11	+17	31	10	—	—	18	13	14
Hrastnik (250 m)	Gerstung	186	350	100	56	120	80	380	—	108	20.	+33	+9	+20·9	30	9	—	6	18	7	17
Orehova vas p. Marib. (270 m)	Gerstung	565	195	70	20	70	70	670	—	115	2.	+31	+13	+18·5	31	14	—	2	19	10	13
Sp. Ložnica pri Žalcu (252 m)	A.-Ž.	890	305	155	110	100	110	1030	—	190	2.	+24	+10	+17	30	11	—	2	20	9	23
Sv. Lovrenc na Poh. (442 m)	Sträuli	860	760	810	—	40	230	2160	—	300	23.	+30	+12	+21	31	14	—	—	20	11	9
Sv. Duh na Ostr. vrhu (536 m)	Dunajski	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+27	+3	+17	31	13	1	1	22	19	17
Vrže pri Ljutomeru (176 m)	A.-Ž.	20	—	—	190	215	125	—	510	10	6.	+30	+11	+20·7	31	13	—	7	14	10	19
Cezanjovci (182 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Guštanj (398 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+29	+13	+19·2	30	12	—	3	15	13	25

Čebelarica podružnica za Ljubljano in okolico naznanja vsem čebelarjem, da ima na zalogi le še nekaj sipalnikov »Ideal«. Ti so na razpolago pri podružničnem predsedniku g. Adolfu Arku, ravnatelju jetnišnice v Ljubljani na Miklošičevi cesti, po 120 Din. S čebelarskim pozdravom! Fran Prezelj, tajnik.

Čebelarski shod v špitaliču in žičah. Dne 7. junija t. l. nas je g. Jurančič po dolgih 10 letih zopet obiskal. — Z lepimi besedami je govoril o zadostni čebelni hrani, o primernem prostoru, o toploti, brezmatičnosti, ropanju, njega vzrokih in posledicah in o snagi. Navzočnih nas je bilo 18, po večini samih mladih in malih čebelarjev. Z zanimanjem smo poslušali g. predavatelja. Popoldne se nas je zbralo v Žičah 20 čebelarjev. Tudi tu smo zvedeli mnogo zanimivega. Čebelarjeva opravila od pomladi do zime je bila glavna točka predavanja. Seveda smo še mnogo zanimivega izlekli iz koša našega g. Jurančiča.

Nova cerkev nad Celjem. Dne 24. maja t. l. je imel g. Hinko Peternel zelo zanimivo predavanje pri čebelnjaku Otona Samca. Zbralo se je lepo število čebelarjev in tudi drugih. Vsi smo z velikim zanimanjem poslušali g. predavatelja, ki nam je tudi praktično veliko razkazal. Posebno pri prestavljanju nas je opozoril na marsikaj koristnega. Čebelarji se mu še enkrat najpristrčneje zahvaljujemo.

Ustanovili smo zopet podružnico. V odbor smo izvolili: župnika g. H. Peternela za predsednika, Otona Samca za tajnika in blagajnika, Fr. Rejca pa za odbornika. Samec, tajnik.

Čebelarica podružnica za Maribor in okolico je imela drugi letošnji sestanek dne 24. maja pri čebelnjaku g. Toplaka, posestnika v Gačniku in predsedniku »Jareninske čebelarske podružnice«, koje člani so se lansko leto prav pridno udeleževali naših sestankov. Največja privlačna sila je pač bil naš »oče čebelar« Jurančič. S solznimi očmi je pozdravljaj navzoče — okrog 50 — med njimi mnogo domačih kmečkih sinov, od katerih pričakujemo, da bodo postali vzorni čebelarji, saj jih je predavatelj vzpodbujal z lepimi besedami ter jim razlagal mnogostransko korist čebel. Omenjal je, da je bilo čebelarstvo nekdanj šport, igrača, zabava, danes je pa važna panoga kmetijstva. Navedel je vsa potrebna opravila pri čebelah, potrebno orodje, obsojal pa je, da v čebelarjenju vsiljujejo preveč novosti namesto prepotrebne preprostosti. Ko nam je razkazal še prav močen panj ter razložil nekaj važnih čebelarskih priprav, se mu je zahvalil predsednik nadučitelj g. Brumen za temeljito predavanje ter mu čestital na njegovih

40letnici čebelarjenja. Predsednik se je zahvalil tudi g. Toplaku za gostoljubni sprejem in za dovoljenje uporabe lepega čebelnjaka. Jareninska mladina pa ga naj posnema v čebelarjenju in se tudi pridno udeležuje naših poučnih sestankov. Prihodnji sestanek se je določil na 19. julij ob devetih dopoldne na vinarski šoli v Mariboru. Sestanek bo ob vsakem vremenu. Na veselo snidenje!
Tajnik.

Podružnica Polje pri Podčetrtku. V nedeljo, dne 14. junija smo imeli čebelarski shod, na katerem je poročal g. Jurančič, za kar se mu v imenu vseh članov in udeležnikov shoda najpristrčneje zahvaljujem. Udeležba je bila sicer primerna, pa ker je dosti čebelarjev v naši okolici, ki še vedno po starem kopitu v kranjičih čebelarijo, bi bilo tudi za nje dobro, da bi se bili shoda udeležili in se nekoliko o naprednem čebelarstvu poučili ter že enkrat pričeli čebelariti v panjih s premakljivim satjem. Žalibog imajo premalo zanimanja do čebel in zato ni čuda, če jim ne dajo toliko dobička kot drugim, naprednejšim čebelarjem. Žalostno, da se še zastoj nočejo poučiti! — Bergles, predsednik.

Podružnica za Maribor in okolico je imela svoj četrti sestanek dne 19. julija pri čebelnjaku Vinarske in sadjarske šole v Mariboru. Gosp. prof. Priol je rade volje razkazal uredbo in opravljanje v panju A.-Ž. ter matičnjaka z isto mero po Kleinovem načinu. Prihodnji sestanek se je določil na 6. septembra, ob slabem vremenu pa na 8. sept. pri čebelnjaku gosp. Ivana Šiškega, posestnika v Bistrici ob kor. železnici. Tajnik.

Podružnica v Dobropoljah je imela enodnevno tečaj na dan sv. Petra pri g. Drobničju v Podgorici. Tečaja so se udeležili vsi člani, vrhu tega pa še nekateri neorganizirani čebelarji. Gospod Okorn je predaval in tudi praktično razkazoval, kako se čebelarji v A.-Ž. panju, pa tudi kranjiča ni pozabil. Za trud in požrtvovalnost se mu vsi najlepše zahvaljujemo. Odbor.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Anonimnemu vpraševalcu iz Sevnice. Na Vaše vprašanje ne moremo točno odgovoriti. Kaj je vzrok, da so Vaše čebele iznašale celo mrtvo zalego, se ne da kar pismeno ugotoviti. Če je bila zalega cela, gotovo ni kaj nevarnega. Kaj pa, če so v panju gospodarile večše, lakota?

Društvene vesti

Tečaji v septembru: 20. septembra v Vodicah pri čebelnjaku g. Ziherla; začetek ob 10 dopoldne. — 27. septembra v Leskovcu pri Krškem pri čebelnjaku g. Franca Paceka v Velikem Podlogu; začetek ob 10 dopoldne. Ob slabem vremenu bo tečaj v ljudski šoli.

Podružnice, ki žele imeti tečaje, odnosno predavanje v oktobru in novembru, prosimo, naj nam to sporoče do 10. septembra t. l.

Drobiž

Zrtev ljudskega praznoverja. Gospod Miha Golič iz Gjulavesi v Slavoniji nam je poslal tole vest, ki jo je objavil v začetku julija meseca t. l. »Jutarnji list«:

Pred nekoliko dnevi so našli v planini Nikšiča v Črni gori na samotni truplo uglednega domačina Jovana Babiča iz sela Gornjega polja. Truplo je bilo od oteklina strahovito izpačeno. Ker je v bližini ležal razbit panj, ki so ga čebele še vedno v rojih obletavale, ni bilo težko uganiti, kaj se je zgodilo. V Črni gori živi še vedno prazna vera, da mora tisti, ki hoče imeti srečo s čebelami, en panj ukrasti, enega najti v šumi, enega pa kupiti. Jovan Babič je že dalj časa govoril, kako rad bi si napravil čebele. In res se je nekega dne pojavil na njegovem vrtu roj, vsajen v panj, ki ga je kupil. Kmalu se mu je pridružil še en panj, ki ga je pokojnik po mnogem trudu našel v šumi. Manjkalo mu je še tretjega panja. Nekega večera se je Jovan izgubil iz kočee, ne da bi bil govoril s kom. Uspelo mu je, da je neopažen prišel v tretje selo in da je iz nekega čebelnjaka vzel panj s čebelami. Na povratku se je Jovan, kakor domnevajo, spotaknil. Pri tej priliki mu je pa panj padel na zemljo ter se razbil. Razdražene čebele so potem planile na nesrečnega Jovana in ga tako strahovito oklale, da je zaradi tega umrl. Ker se ni vrnil ponoči domov, so ga domači šli iskat, toda našli so ga šele čez nekoliko dni na stezici, po kateri nikdar nihče ne hodi.«

Dragi bralec, če si veren, izmoli očenašek za nesrečnega Jovana.

Sredstva zoper ropanje in čebelin pik. 1. Pest bezgovih listov ali bezgovega cvetja stlači v steklenico in jo napolni z dobrim kisom! V enem tednu je ta tekočina dobra za rabo. Poškropi z njo ropnice. Da te čebele ne bodo pikale, namaži si s to tekočino

roke in obraz. Čebelam je duh po bezgu zelo zoprno. 2. V žrelo panja, ki ga napadajo ropnice, natlači slame ali sena in to dobro namoči z vodo. Pustiti pa moraš na eni strani žrela majhno odprtino, da bodo mogle čebele izletavati in se ti ne zaduše. 3. Od ropnice napadeni panj nekoliko stres, da bodo čebele jezne privrele iz njega. Razdražene čebele bodo z vso silo napadle ropnice. Napačno bi pa bilo v panj puhati dim, ki bi čebele le pomiril. P. A.

Ali naj pitamo kuhan sladkor? S tem vprašanjem se je ukvarjal znani češki čebelarSKI znanstvenik dr. Schönfeld. V letošnji 1. številki »Českega včelara« je objavil uspehe svojega raziskavanja. Ugotovil je, da je kuhanje sladkorja brezpomembno, ker s tem ne dosežemo ničesar takega, kar bi bilo čebelam v korist. Kdor pa mora pokladati večje množine sladkorja, si nakoplje s kuho mnogo neprijetnega dela in stroškov za kurjavo. Čebelar naj sladkor samo raztopi (na 2 kg sladkorne sipe 1 ½ l vode) in to raztopino poklada.

Ur.

Kolesce za utiranje žice moramo med razgrevanjem od časa do časa s cunjjo dobro obrisati, da se vosek na njem ne žge. Če kane sežgan vosek na satnico, jo čebele na dotičnem mestu vselej zjejo.

Ur.

Čebelarstvo na Japonskem, tej deželi silnega napredka, ni na visoki stopinji. Tam ni nobenega čebelarskega društva. Pospeševanje čebelarstva je prepuščeno — cenikom raznih tvrdk, ki ponujajo čebelarske potrebščine, zlasti Langstrothove in Dadantove panje, ki so tam uvedeni.

Ko je bil Franc Beunton, znameniti ameriški čebelar, zadnjikrat v Sloveniji, mi je kazal svojo čebelarsko knjigo, ki so jo Japonci prevedli na svoj jezik. Ker jo je založila japonska vlada, dokazuje to, da izkuša pospeševati tudi napredno čebelarstvo.

Ur.

Sredstvo proti mravljam. Mravljišče polij z 10% raztopino naftalina v bencinu. Raztopina pronica v notranjščino mravljišča, bencinovi in naftalinovi hlapi pa uničijo mravlje in ličinke (jajčeca). — Bulletin de la Société Rom. d'Apicult.

Ur.

Kadar vdelavamo satnice (umetno satje), skrbimo, da ne bodo mrzle. Takrat so krhke in se kaj rade drobe. Najbolje je, če jih položimo za pol minute na toplo, toda ne na žgoče solnce, da postanejo voljne. Potem bomo lahko z njimi ravnali, ne da bi se bilo treba bati, da se bodo lomile. Če vdelavamo mrzle satnice, postanejo v toplen panju vegaste, ker se vosek od toplote razteza.

Ur.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo (poleg stolne cerkve).

P r e d m e t	Cena	
	Din	p
A.-Ž. panj na 9 satnikov najnovejšega sestava, kompleten z vsemi pritliklinami (s pripravo za prevažanje)	325	—
Isti na 10 satnikov, najnovejši in najpreciznejši izdelek	350	—
Baloni za 1 liter Din 8.—, z odprtim podstavkom vred	16	—
Baloni z zaprtim podstavkom za pitanje iz medišča	18	—
Čistilnik za med z dvojnim sitom, iz zelo močne pločevine, emailiran	130	—
(Kupljen obenem s točilom samo 100 Din.)		
Deska za pritrdjevanje satnic	6	—
Doza za 25 kg medu, iz fine pločevine	40	—
Doza, leseni obod, za pošiljanje po železnici	12	—
Garnitura za vdolavo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje)	30	—
Kapa, čebelarska, za odpiranje (s tkanino)	45	—
Kolesce za vtiranje žice	20	—
Kozica, zaklopna, za odlaganje satnikov s čebelami	28	—
Matičnice (kletke) raznih vrst od 2 do 13 Din	—	—
Ista z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti	3	—
Mreža, žična, za okna (pocinkana), kvadratni meter	46	—
Nastavek s taco za odkrivanje satja ob točenju medu	100	—
Nož za izpodrezavanje satja	10	—
Nož za odkrivanje satja	10	—
Odvijač za vijake	3	—
Okvirčki za A.-Ž. panje (nezbiti), za komad	1	75
Pitalnik za A.-Ž. panj iz bele pločevine	18	—
Posode za med, pločevinaste, à 4 kg	16	—
Iste za 55 kg	200	—
Posoda, glej doza za 25 kg	40	—
Iste (leseni sodi) za 50 kg	50	—
Posoda za čiščenje medu, z dvojnimi sitom	130	—
Razpršilnik za škropljenje čebel z medeno vodo	8	50
Razstojšča, pločevinasta, namesto kvačič za 9 ali 10 satnikov	—	—
Rešetka, matična, močna (domačega fabrikata) za 1 panj	15	—
Rešetka, matična, šibkejša, nebrušena, za m ²	94	—
Sipalnik, lesen, za A.-Ž. panje na 9 in 10 satnikov	25	—
Sito za čiščenje medu (pločevinasto)	20	—
Stiskalnica za umetno satje	1000	—
Strgulja za snaženje A.-Ž. panjev	10	—
šablona, jeklena, in zabijač (priprava za pritrdjevanje kvačič)	20	—
ščetica za ometanje čebel	8	—
šilo za vrtanje luknjic	3	—
Točilo za med, najnovejšega sestava, pločevinasto, za 3 satnike 27×41 cm in emajl.	1120	—
Točilo za med z bronastim okriljem in emailirano	1220	—
Točilo s čistilnikom, samo 100 Din več.	—	—
Topilnik s svetiljko in žličko za lepljenje satnic	50	—
Topilniki za voščine	80	—
Vilice za odkrivanje satja	—	—
Zapahi za žrela:		
a) kovinski, enostranski	2	—
b) leseni (Trinkov sestav) s peresom	1	50
Žica, v klobčiču, dkg	—	50
Kovinski deli za A.-Ž. panj:		
a) 6 finih palic, 40 cm, à Din 1·25	7	50
b) 2 nosilca za matično rešetko à Din 1·50	3	—
c) 2 tečaja za vratca à Din 1·75	3	50
d) 4 tečaji za brade à Din —50	2	—
e) 2 mreži za okenca à Din 4·50	9	—
f) 4 zapahi za okenca à Din —75	3	—
g) 2 zaporici za zaklopnico à Din —25	—	50
h) ¼ kg kvačič	5	—
i) 1 kljukica za vratca	—	50
j) rešetka za 1 panj, zelo močna, brušena	15	—

Gospodarske knjige

Janša, Nauk o čebelarstvu

Tretja izdaja. Priredil Francišek Rojina. Z dodatkom Albertijev-Znideršičev (A.-Ž.) panj. M. Humek. Din 24.—

Humek, Praktični sadjar.

Zbirka najvažnejših sadjarskih naukov, pojasnjena s 24 barvnimi prilogami in 92 slikami v tekstu. Vezana Din 120.—

Slovenska kuharica.

Priredila S. M. Felicita Kalinšek. Velika izdaja s slikami v besedilu in 33 barvnimi tabelami v naravnih barvah. Sedma izdaja. Vezana Din 220.—

Sadje v gospodinjstvu.

Kratek navod o ravnanju s sadjem, o domači sadni uporabi in o konserviranju sadja in zelenjadi. Za gospodinje in dekleta prir. M. Humek. Pojasnjeno s 13 barv. prilog. in 42 slik. 30 Din.

Gospodinjstvo.

Navodilo za vsa v domačem gospodinjstvu važna opravila. Priredila S. M. Lidvina Purgaj. S 156 slikami. Zdravstveni del spisal dr. Franc Dolšak. Din 40.—

Nasveti za hišo in dom.

Za vsako gospodarstvo in gospodinjstvo velevažna in koristna knjiga. Priredil I. Majdič. Din 32.—, vezana Din 48.—

Sadno vino ali sadjevec.

Navod, kako ga izdelujemo in kako z njim ravnajmo, da dobimo okusno in stanovitno pijačo. Z 42 pod. Sestavil M. Humek. 20 D.

Breskev in marelica.

Navodilo, kako ju vzgajamo in oskrbujejo. Z 22 slikami in 2 barvnimi tabelami. Sestavil M. Humek. Din 12.—

Naše gobe.

Navodilo za spoznavanje užitnih in strupenih gob. S 75 barvnimi tabelami. Sestavil Ante Beg. Slike izvršil Dragotin Humek, ravnatelj meščanske šole. Vezano Din 100.—

Kubična računica

v novi meri s pridejano naštevanko do 100. Pregledna in praktična strokovna knjiga za posestnike in lesne trgovce. Sestavil Janko Dolžan. Vez. Din 30.—

Računar

v kronski in dinarski veljavi. (Hitri računar.) Vezan Din 30.—

Zemljepisni atlas

kraljevine SHS. Izdalo društvo slovenskih profesorjev. Sedem podrobnih zemljevidov. Izvršil ing. Viktor Novak. Din 48.—

Slovinci.

Zemljepisni, zgodovinski, politični, kulturni, gospodarski in socialni pregled. Napisal Fran Erjavec. Vezan Din 60.—

Gospodarska geografija.

(Zgodovinski razvoj trgovine in prometa. Naravni pogoji in človek. Produkcija. Trgovina. Promet in njegova sredstva.) Sestavil dr. Vinko Šarabon. Vezana Din 48.—

Parni kotel.

Navodila kurjačem, posestnikom parnih kotlov itd. Spisal ing. Gvidon Gulič. Din 30.—

Ojačen beton.

Učna knjiga za stavbne šole in stavbne obrtnike. I. del. Izračunavanje konstrukcij za visoke stavbe iz ojačenega in neojačenega betona. Spisal ing. Jaroslav Foerster. Din 30.—

Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani